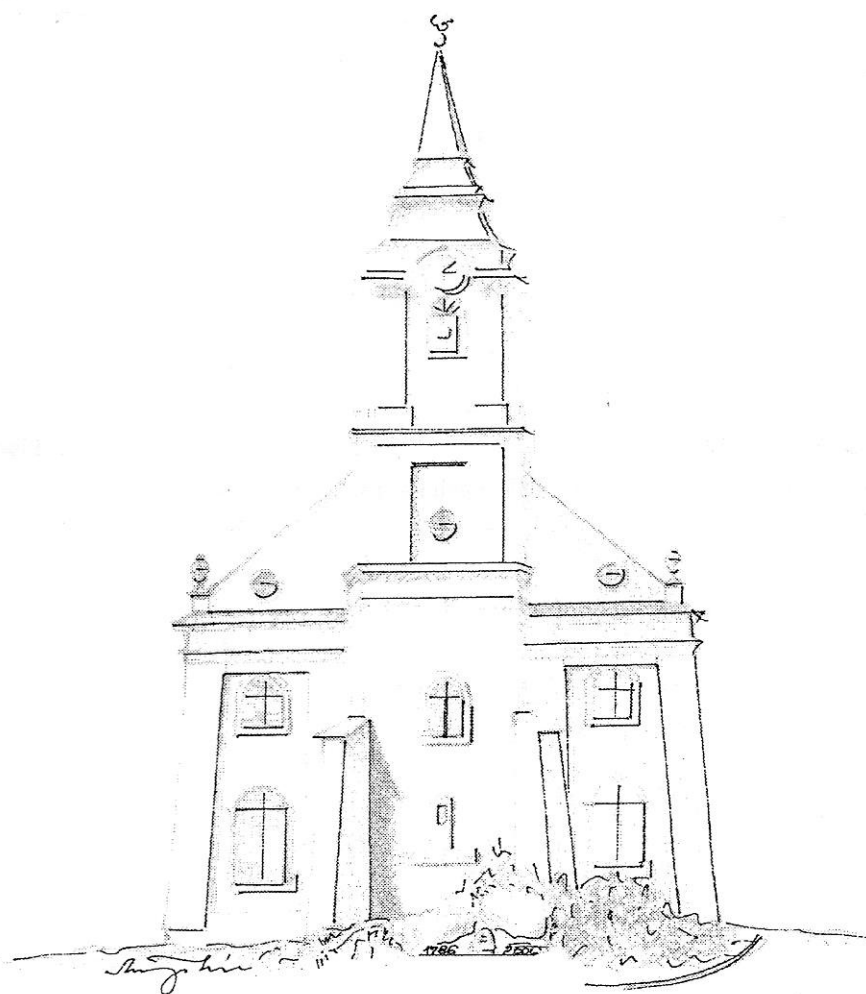

Közös Közül Szarvason

26. VASAS KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓTÁBOR

Szarvas II., 2006. július 4-15.

Szarka István: A POR TEMPLOMA
Aranyos kupolájú új templomot
rakok a porszemekből
és oltárterítőnek elteritem benne
a rengő mezőket,
mikre varázsló újjam
részövi a búzakereszték arany testét,
és síkját annak a földnek,
ahol ma, holnap
s mindörökre csak a
kék Duna lesz ünnepi, orgonája
a por temploma zsolgarozdindk.

Mayer Irén rajza

*A XXVI. Vasas Amatőr Képzőművészeti Alkotótábor
Szarvas II., 2006. július 4-15.*

Kedves Alkotók, kedves Konstantin!

Ismét Szarvason találkoztunk, ahol a csodálatos természeti szépségekkel rendelkező város Tessedik Sámuel Főiskolájának kollégiuma adott otthont a tábornak. Nem kerestünk, de nem is találhattunk volna szebb és nyugalmasabb helyszínt nektek. Reméltem, maradt még a szépségekből, amit nem vetettetek vászonra.

A létszám az előző évhez képest szerényebb (23 fő) lett, de annál aktívabban dolgozott. Végig ragyogó napsütés segítette a már nyaralásnak is nevezhető alkotótábort. Megérkezés után, egyesek a Körös simogató hullámai között találták magukat, mások az alkotómunkában merültek el, így már az első napon bámulatba ejtő képek születtek. Az esténkénti korrektúrához 8-10 kép szinte minden napra elkészült, így Konstantinnak is akadt mondanivalója bőven, amit áhítattal hallgattunk.

Vendéget is hívtam a tábor utolsó napjaira: a Vasas Művészegyüttes Felügyelő Bizottságának elnökét, Buza Sándorné Évát, aki a Vasas Központi Könyvtár igazgatója is egyben. Abban a szerencsés helyzetben van, hogy a Vasas Szakszervezeti Szövetség a könyvtár részére is adott a korábbi években készült festményekből, így még érdekesebb volt számára, hogy láthatta a képek születését, és személyesen is megismerhette az alkotókat, akik közül néhánynak a munkája régóta ott lóg az irodája falán. Még nem volt ilyen alkotótáborban, ahol ennyi szeretet vette volna körül.

Az alkotótábor anyagából készült, kétnapos kiállításnak ismét a Tessedik Sámuel Múzeum adott otthont, ahol a helyi televízió és újság is képviseltette magát. A kiállítást Keresztes János, a Vasas Szakszervezeti Szövetség kulturális vezető szakértője nyitotta meg.

Kicsit szomorúan hagytuk ott Szarvast.

Závodszy Zoltánné Melinda

Majdnem együtt a csapat

Viszontlátásra Szarvas!

A kellemes nyári alkotónapok után hamarosan visszazökkenünk a hétköznapiakba, de élményeink megmaradnak és tovább táplálják alkotókedvünket. Tapasztalatainkat további munkánk során hasznosítani tudjuk, ami az ezután készülő képeinkre is rányomja majd bélyegét.

Remélhetőleg egymással is tovább tartjuk majd a kapcsolatot. Jó alkalmak erre az év során megrendezésre kerülő kiállítások. Ezúton szeretnék meghívni titeket Jászberénybe, augusztus 1-jén, délután 4 órakor nyíló „Hazai tájakon” című kiállításunkra, ahol a Berényi Műhely tagjai mutatják be munkáikat.

[Cím: Jászberény, Erőszakos Szakközépiskola Kollégiuma, Rákóczi út]

Mindnyájunknak azt kívánom, hogy jó egészségben és telve alkotókedvvel, jövőre újra együtt folytassuk a közös munkát!

Nagyné Koncz Éva

Lizák Pálma

Körös-parti csoda

Ébredj táborlakó! Mert vár
A reggeli huncut napsugár,
Mely átragyog a lombokon
és szelíden csókol homlokon.

Hívogat a Körös partja,
Kék-zöld víznek áradatja,
Legszebb arcát most mutatja
Parti fáknak tükröt tartva.

Nemcsak fáknak, de virágnak
Egy csoda-tükröt felkínálnak
Benne ragyog a parti mályva
Gyémántsínű koronája

Csillog, ragyog a vízben,
Mint rózsaszínű álom
Nem is látni szebbet
Kerek e világon! –

A vízen ringó gyémánt-csoda,
E tünékeny szépség körösi otthona
Elkísér majd hosszú utadon
Ha rá gondolhatsz, boldog leszel nagyon.

Nagyné Koncz Éva: Zsugázás

(2006)

2006. Alkotótábori széljegyzet

Indulás. Érkezés. Zűrzavar. Otthon hagyott fontos, elhozott felesleges dolgok. Meleg, meleg, még melegebb!!! A tábor két részre szakad: Mólólakó, fürdő – rézbőrűekre és Szobalakó szúnyogmortalékokra. Én sajnos az utóbbiakhoz tartozom, bár a vége felé már a legyek is csipdestek, no és a hasmenés szépen végigment kis csapatunkon. Hősiesen álltuk a sarat, festettünk. Jókat ettünk, söröztünk, zengett a ház a nevetéstől, mert esténként nagy szomszédolás folyt.

A munkát befejezve, legeimet a maradókra testáltam.

Jó volt! Boldogok voltunk!

Feyér Mária

Feyér Mária rajza

Tájak, élmények, emlékek, melyeket nem lehet kihagyni!

Idén nyáron másodszor vettünk részt a Vasas Képzőművészeti Alkotótáborban Szarvason.

A kollégium valamennyi munkatársa barátként, régi szeretettel fogadott. A város Körösvölgy természetvédelmi terület része. S mint ilyen érték, tulajdonosa vigyáz is rá, szépíti, ápolja, védi. A sok látnivaló tavaly szinte ránk zuhant, a bőség kosarából témát választani vagy egy látványt képen megfogalmazni nagyon nehéz volt. A szép alkotások megszületéséhez ideális körülményeket biztosít az Erzsébet-ligeti szállásunk. A nagyvárosi levegőhöz szokott lakos igazi oázisban érezheti magát. A világhírű arborétum (Pepikert) pedig újabb rejtett szögleteket nyitott meg számunkra. A csodaszép malonyai tuják, oszlopos rajzokkal, árnyékukkal, jellegzetes és igen ritka látványt adnak az alföldi tájnak. Ami számomra már tavaly is feltűnt, hogy nagyon gazdag a madárvilág. Aki szívesen hallgatja a madáréneket, reggeltől estig válogathat a trillákból. Valószínű, hogy ők is jól érzik magukat, ebben a vízzel körülvett városban ők is oázisra találnak.

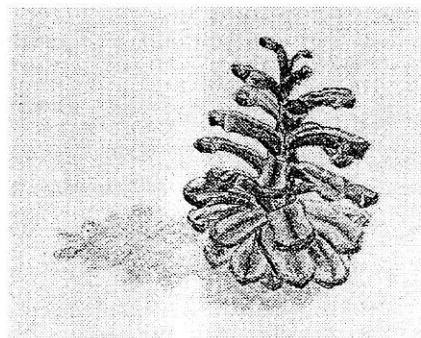
Az idei nyáron készült sikeres alkotásokhoz a madárvilág dallamai is sokban hozzájárulnak.

Ramsay Gabriella

Szarvas, Erzsébet-liget, 2006. július

Előszőr a táborban

Zsemeri Ramóna vagyok. Dunaújvárosból jöttem. Édesanyámat (Frey Ági) kísértem el a táborba. Szeretek rajzolni, festeni. Rajztagozatos általános iskolába jártam. Több rajz-pályázaton díjat nyertem. Most sikeresen túl vagyok a középiskola első évén. Anya sokat mesélt a táborról, és nagyon örülök, hogy itt lehettem.

Zsemeri Ramóna: Tanulmány

Demeterné Vacsai Mária

Egy alföldi kis faluban, Nagybánhegyesen születtem 1948. 03. 30-án. Gyermekként Édesanyám kertjének virágai, táncos kedvű pillangói, szitakötői által szerettem meg a természet gyönyörű világát. Gyermekkorom óta legkedvesebb időtöltésem a festés. Általános iskolai tanulmányaim befejezése után Békéscsabán a Szlovák Tannyelvű Gimnáziumban érettségiztem. 1968-ban, Szarvason óvodapedagógusi, majd 2002-ben, Szegeden, a JATE-n közoktatásvezetői diplomát szereztem. 1968-tól, Békéscsabán óvodapedagógusként, 1990-től óvodavezetőként dolgoztam. Az évek során szakkörökben fejlesztettem rajzkészségemet. 1973-tól 10 évig pedagógusok, középiskolai diákok szakkörvezetője voltam. A batikolás technikájára, művészetére tanítottam az érdeklődőket. 1995 óta Szarvason élek, a Körös-parton hajóskapitány férjemmel. Az Arborétum, az alföldi táj szépsége elvarázsolt és motivál az alkotásra. 1971 óta rendszeres kiállító vagyok. 27 önálló és 20 csoportos kiállításon szerepeltem az évek során. 1999-ben Szlovákiában, Halupkoró Breznóban az Alkotó Pedagógusok Nemzetközi Tárlatán Ezüst díjjal jutalmazták alkotásaimat. Festményeimet a batik-, akvarell-, olaj- és tűzzománc-technikával készítem el. Végezetül köszönetet mondok Lizák Pálma kedves barátnőmnek, aki régi barátságunkat felelevenítette (10 éve találkoztunk a kétegyházi alkotótáborban), és meghívott közéték. Szeretettel köszönöm, hogy kedvesen, szeretettel, barátsággal fogadtatok magatok közé.

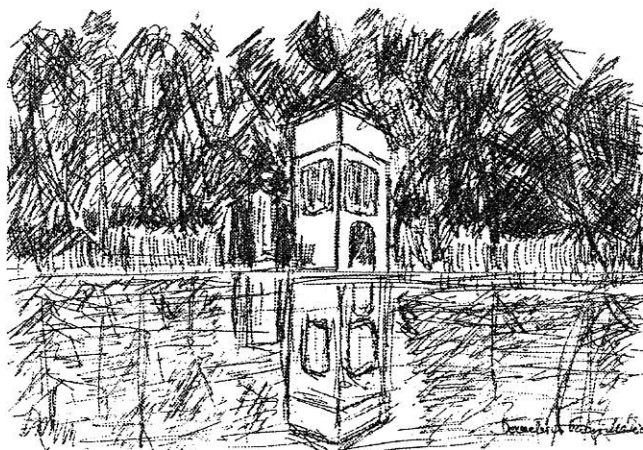
Demeterné Vacsai Mária

Szarvas

Üdülő-sétány 136.

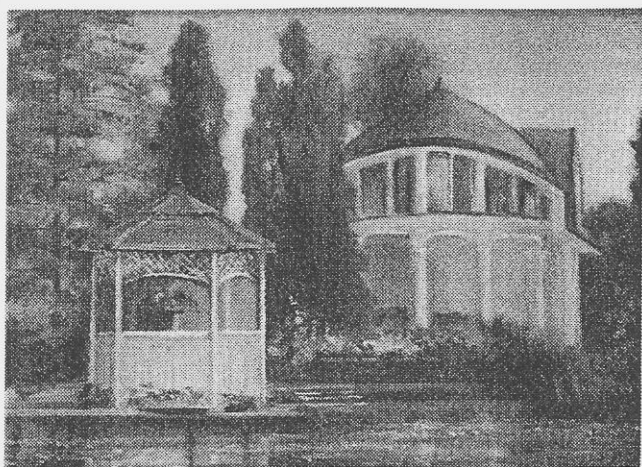
20 / 346-75-88

Szarvas, 2006. 07. 12.

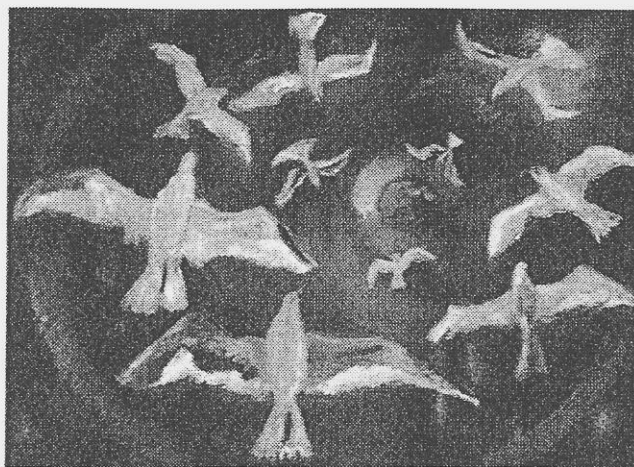

Demeterné Vacsai Mária rajza

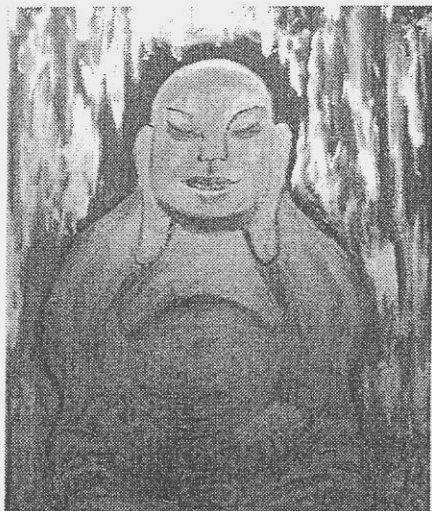
Alkotásainkból

Papp Cecília: Körös-parton

Nimsz Kati: Madarak

B. Kakas Gizella: Buddha

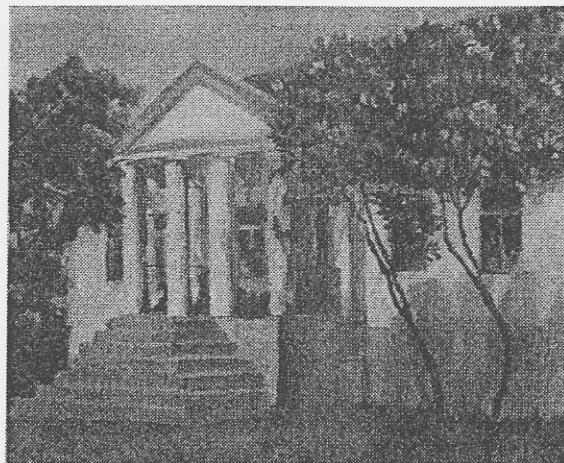
Bakos Veronika: Anna-liget

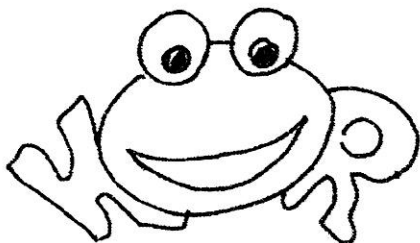
Szakács Barna: Akt

Veres Mari: Nyár

Kotró László: Bánffy-kastély

FÉRDÉSEK

Milyen tervekkel érkezted a táborba?

Ági: Várakozással érkeztem... kik lesznek itt a régiek közül... sikerül-e valami jó képet csinálnom, érdekes témát találnom...

Gabika: Sok akvarellt szeretnék festeni... én csak ilyen festéket hoztam.

F. Marika: Rengeteget akartam festeni, megtanulni – erre ez a legjobb alkalom. Meg is csináltam.

Judit: Olajképeket akartam – elsősorban a városról és a környékről.

Pálma: Hozok magammal ötleteket, de mindig keresek helyi témát is. Itt, a Körösön a kajakozó gyerekcsapat tetszett meg.

Konstantin: Tervem, hogy képességeiket az ösztönvilágból a tudatosságig emeljem.

Klári: Hogy pihenjek és sok képet fessek. Szeretem a társaságot – azért is jövünk ide, hogy együtt legyünk.

V. Mari: Hogy jól érezzem magam.

Éva: Nagyon vártam már a találkozást a régi, kedves ismerőseimmel, hogy kikapcsolódjak a hétköznapi gondjaiból, rohanásából – és egy kicsit festegessek is.

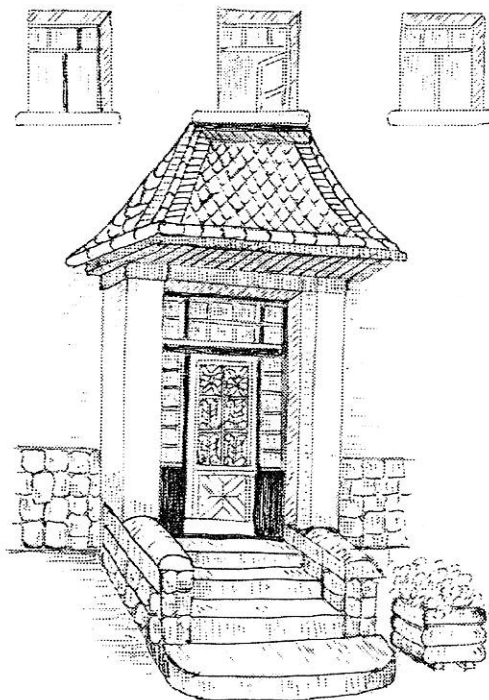
N. Kati: Hogy ismét jól elbizonytalanodjak...

G. Melinda: Csábított a szabad víz az úszásra – és felfrissültem, nagyobb kedvvel alkossak.

Iréne: Mindig konkrét elképzeléseim vannak. „...ezt meg KELL csinálni ez alatt a két hét alatt...”

Árvai Erzsike: Semmi tervem nem volt. Örültem, hogy egészségileg össze tudtam magam szedni.

K. Laci: Sokat pihenjek, nézelődjek, tapasztalataimat gazdagítsam. Meg minél többet rajzoljak.

*Tóthné Árvai Erzsébet
A Tessedik Sámuel Főiskola bejárata*

Dankházi János rajza

Editke: A táj adottságai már tavaly is foglalkoztattak. A fény varázslatos hatása, a klíma, a zenei természeti adottságok – a madárdal, az egzotikus növényzet, ami világviszonylatban is egyedülálló örökség. Most tudatosan fogom feldolgozni a témát.

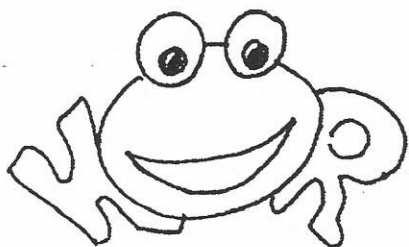
B. Kata: Hogy jól érezzem itt magam és minden gondomat elfelejtsem. A fontos dolgokat emlékül lefényképezem.

Barna: Egy országos pályázatra szerettem volna készre festeni egy aktot. Csak ez az egy nincs kész...

János: Már otthon elhatároztam, hogy kimegyek az arborétumba – egy bokrot már meg is festettem... A Nemzeti Parkban pedig egy csőszkunyhót akartam megfesteni.

Cilike: Festői tervekkel jöttem. Tavaly több szépet láttam, és azokat szerettem volna megfesteni, ami akkor kimaradt. A tavirózsára alig találtam rá, nagyon megfogyatkozott.

D. Marika: Új barátokat szerezni és tanulni tőlük.

ÉRDESEK

Miért épp a festészetet választottad?

Á. Erzsike: A véremben van...

Irénke: Csak ezt tudom csinálni.

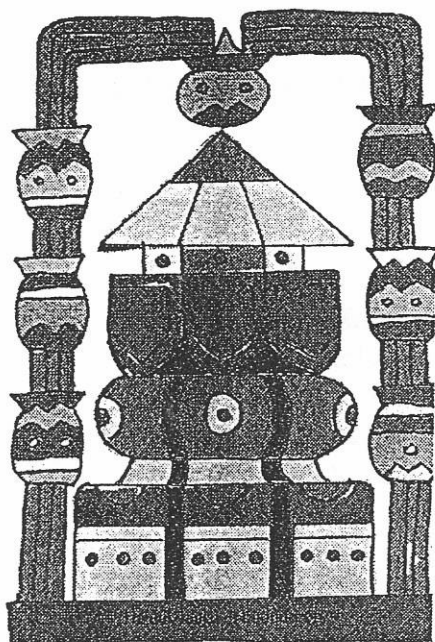
K. Laci: Mindig szerettem rajzolni, és ápoltam is ezeket az elképzeléseimet. Kisebb-nagyobb megszakításokkal mindig is ezt csináltam.

Editke: Szakmai adottságom, mivel a főiskola elvégzése után is folytattam.

Éva: Tudatom ébredése óta vonzódok az ábrázolás szinte minden formájához. Öröömöm telik a színek és formák kifejezőerejében, azok végtelennek tűnő variációiban. Biztosítja az élet nehéz pillanatainak túlélését.

Judit: Nagyon szeretek rajzolni, és a festést is közben megtanultam. A mindennapi munkám mellett a festés és a zománcolás különlegessé teszi az életem.

Pálma: Kitűnő tanuló voltam, de rajzból mégis sokszor négyest kaptam. És jusztt is!!!

Lizák Pálma: A hét hajdú kútja

Konstantin: A festészet jelmeztárából nem kihozni, hanem bevinni szándékozik az ember egy újat – és fontos, hogy mindez színes legyen.

Ági: ... egyszer megláttam egy nagy pasztell-készletet, és úgy éreztem, ezt meg kell tanulnom. ... és a színes papíroknak sem tudok ellenállni.

Gabika: ... egy kis lehetőség a boldogsághoz.

F. Marika: Világéletemben festeni akartam – most a gyerekek hatására tértem ide vissza.

Melinda: Mivel egyedül maradtam, Lantos Pista tanácsára beléptem a körbe. Ezzel régi vágyam teljesült.

N. Kati: Fogadásból.

Klári: Mindig azt hittem, hogy tudok festeni, de rájöttem, hogy nem olyan egyszerű a dolog. Imádok mázolni...

V. Mari: Korán nyugdíjas lettem, nem kaptam munkát – elhatároztam hát, hogy azt csinálom, amit mindig is szerettem volna: megtanulok rajzolni.

B. Kata: Nem mondhatom, hogy nagyon jó állapot, amikor festek, mert most is görcsös és feszült vagyok azon, amit épp most festek. A festői múltam még nem olyan hosszú, hogy meg tudjam valósítani, amit szeretnék. Ezért feszült vagyok, kenem-kenem, s olykor rosszat teszek vele. Most ez így zajlik, de nem ezért festek, hanem azért, mert a nyüzsgő hétköznapiakban kell egy pont, ami rólam szól, amikor egyedül vagyok. Kell egy pillanat, amikor megállok és valami mást csinálok.

Barna: Miért ne?

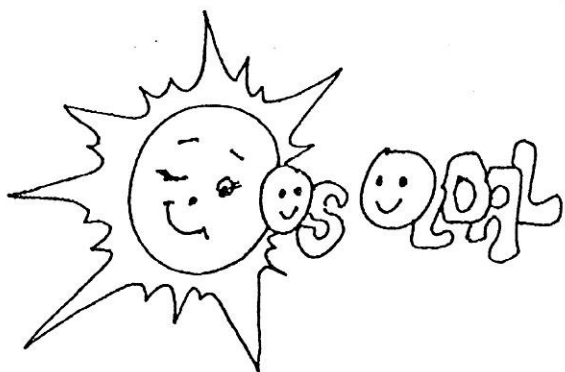
János: Hobby.

Cilike: Én nem választottam... az választott engem.

D. Marika: Kicsi faluban születtem, ott nem lehetett nem szeretni a színeket.

Rudas Judit rajza

Szilánkok

Lassú munkának idő kell.

Amit ma megfesthetsz, ne halaszd holnapra.
(Pl. a Körös hullámain a fény játékát...)

Aki másnak képet fest, az a sajátjával nem halad.

Bélyeg

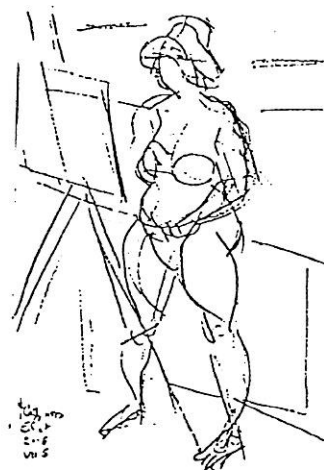
Szerettem volna feladni egy fontos levelet, de valahogy elkevertem a bélyeget. Körbekérdeztem, nincs-e valakinek. Szerintük többször is. Egyik festőtársnőm megszólalt: tőlem tavaly is kértél, hogy hozzak, vettem is.

- Akkor add ide – szóltam.

- Már elhasználtam – volt a válasz.

No, bekerültem a bélyeggel a köztudatba, mert küldték is hozzám a Doktor urat. Bélyegem nem volt, de ha már hiányos öltözékben fogadtam, megvizsgálhatott volna.

Fehérné Gádori Melinda

Mészáros Edit rajza

Hírek

* N. Kati megfejtette az ablakunk felett zajló hangzavar titkát. Denevérek!

* Irénke egy szép nyári éjszakán egyetlen ecsetvonással törölte az előző nap fáradtságos, verejtékes munkájával megalkotott kazettás ablakát. Az eset nem járt súlyosabb következményekkel.

* Csütörtökön látóutat szervezünk Cilike erdei ösvényein. Gyülekezés a „kék padon”.

* Marika akvarellezik: az egyik képet nézi, a másikat festi, a harmadikkal pedig támasztja az előző kettőt.

* Laci korrektúra közben kocsmat nyitott. A gyér érdeklődésre való tekintettel másnap ezt nem ismételte meg – ám akkor már hiányolták.

Koncz Éva: Az ihlet súlya

Találós kérdés

Szőrös, de nem bőrös,
nyeles, de nem lapát,
festőnek hű társa,
igazi jó barát – mi az?

Szürkemarka tenyészet a 310-esben

Éjjel fél 12 – július 14-ig, infraszemüveget
bérelnék folyosói munkához.
Jelige: 311

Bélyeggyűjteményem bővítéséhez
levélbélyeget keresek.
„Van véletlen...?” jeligére

Az ebédlő és a porta közé turistavezetőt és hordárt szerződtetek éjjel 2-3 között.
„Kalandorok kíméljenek.”

Tábori orvosi ügyelet vakáció alatt naponta 1x alvásidőn kívül – csak sürgős esetben!

Tengerem hullámain omló vakolatra cserélném.
„Nagyon szívesen” jeligére

Egy bölcsesség Lacitól

„Ha fejünkre vénség átka hull,
mindenünk romlik, csak az
erkölcsünk javul...”

Kóbor kutya a bőröndön, a festmények között

Ramsay Gabriella: Pipacsok

Program

1. Reggeli szakadásig
2. Délelőtti ejtőzés, szieszta. Témagyűjtés mély meditációban
3. Jajj! Mindjárt ebéd! Na még egy vázlat, no...
4. Ebéd... finom... sok... el is álmosodunk☺
5. Festés (csak előbb egy kis szundi...)
6. Barátkozás egymással és a vitatott témával – Szembesülés saját alkotásunkkal
7. Vacsora☺ - ami belefér...
8. Korrektúra - ...hát ilyen lett...
„De az ott volt...”
9. Rövid „Lacikocsmá” látogatás
10. Festés nyakhajlásig
11. A fények elvonása... takarodó

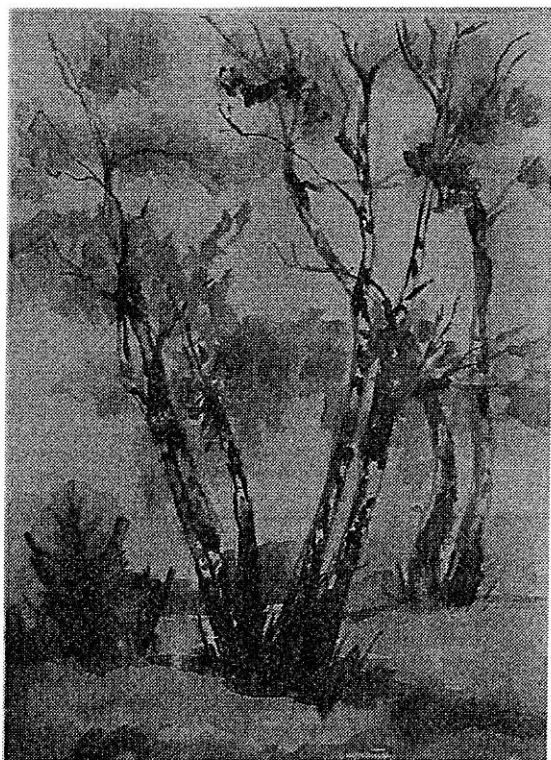
Alkotásainkból

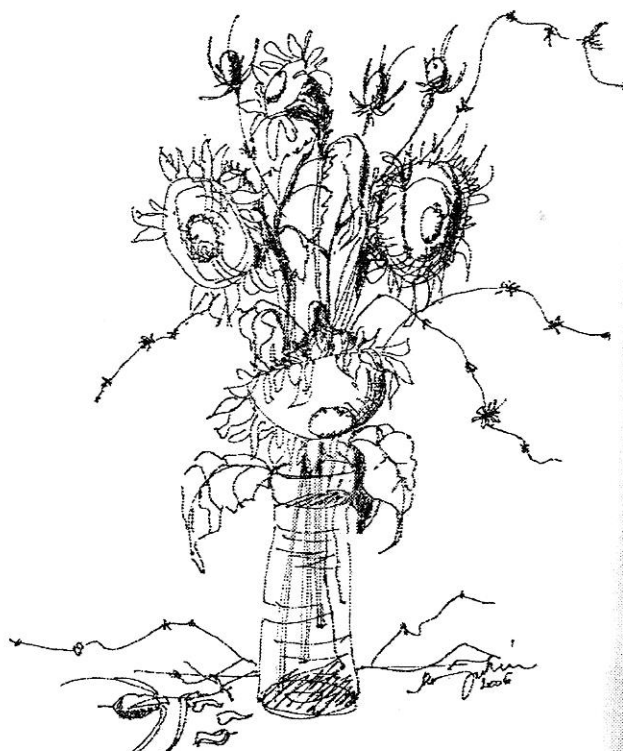
Bogács Kata

Deák Margit: Gondban

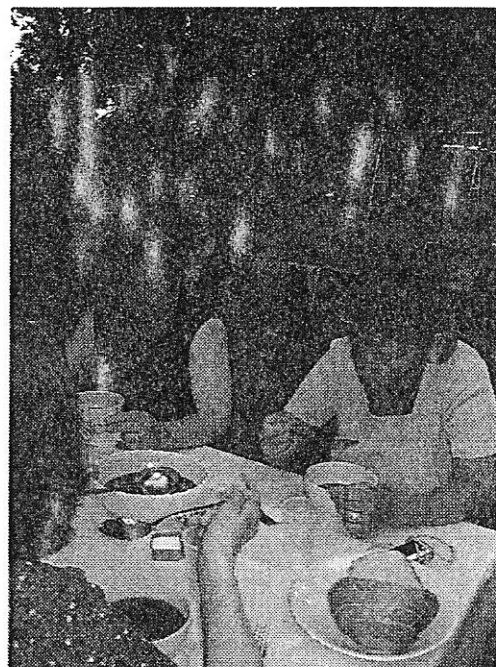
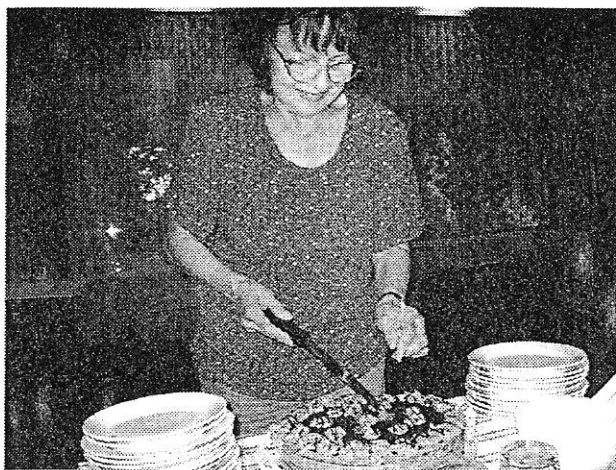
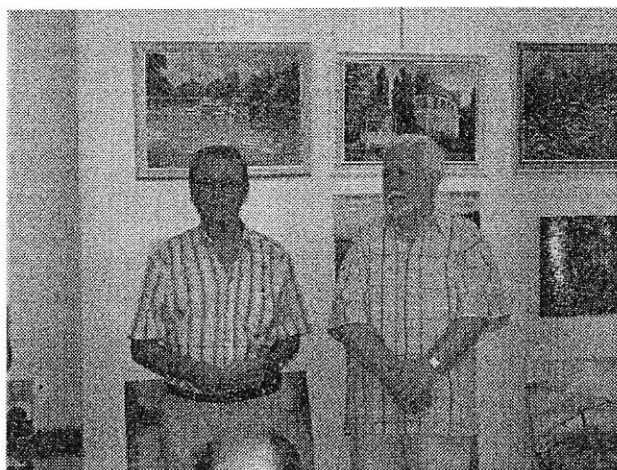

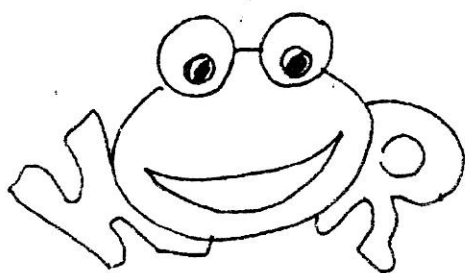
Lajkóné Nagy Mária

Mayer Irén

Életképek

KÉRDÉSEK

Van-e két olyan szín, amit nem szeretsz egymás mellett látni a saját képeiden?

Á. Erzsike: Úgy lehet a színeket összeállítani, hogy a megfelelő árnyalatot használva bármi egymás mellé kerülhet.

Editke: A nagyon komor színeket nem teszem egymás mellé, inkább szinkontrasztokban gondolkodom.

Pálma: Csak a tiszta színeket szeretem, a „piszkos” színeket nem teszem fel.

Konstantin: Minden színt azért ismerünk, hogy megfelelően használjuk...

F. Marika: Nincs olyan szín, amit nem szeretek.

Éva: Krómoxid tüzes alizarin knapplakkal. Persze létezik ezeknek is olyan derített tónusa, ami harmóniát teremt – de „tubus színben” nem tetszenek együtt.

Gabika: Citromsárga + almazöld –
...de egyébként sem.

K. Laci: Lilát a sárgával...

Irénke: Kék meg sárga.

Ági: Fekete és fehér.

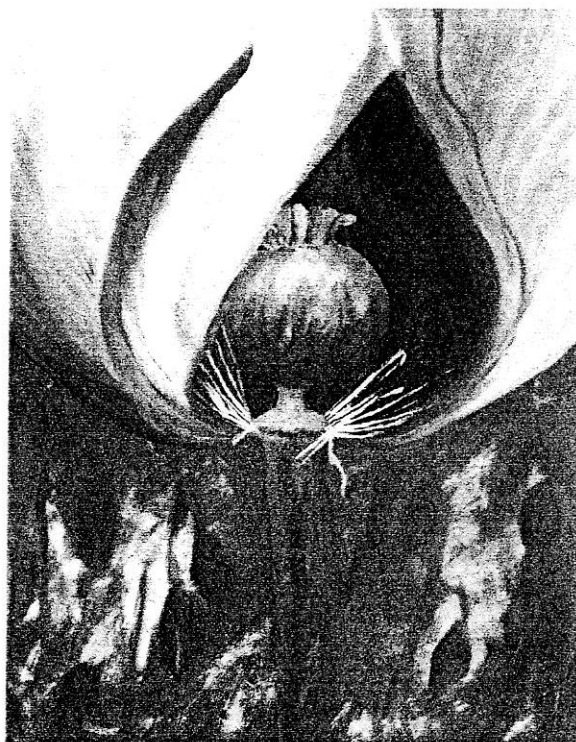
Melinda: Lila a pirossal.

Klári: Lilát a pirossal.

János: Fekete meg zöld egymás mellett.

Judit: Neonzöld és neonsárga.
Meg semmilyen neon...

V. Mari: Nincs ilyen, mert előfordult már,
hogy kellett két disszonáns szín.

Nimsz Kati: Mákvirág

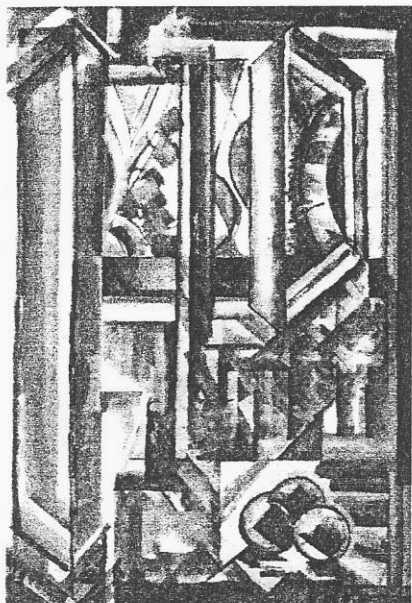
N. Kati: Az okkeres barnákat nem szeretem... a többi szín... kész.

B. Kata: A kék meg a zöld... A meleg pasztell színeket viszont nagyon szeretem.

Barna: Fogalmam sincs... Feketét-fehéret egymás mellett talán...

Cilike: Inkább arra figyelek, melyek szépek egymás mellett.

D. Marika: A vörös és a zöld együtt nyugtalanít.

Mészáros Edit:
Múzeumi csendélet

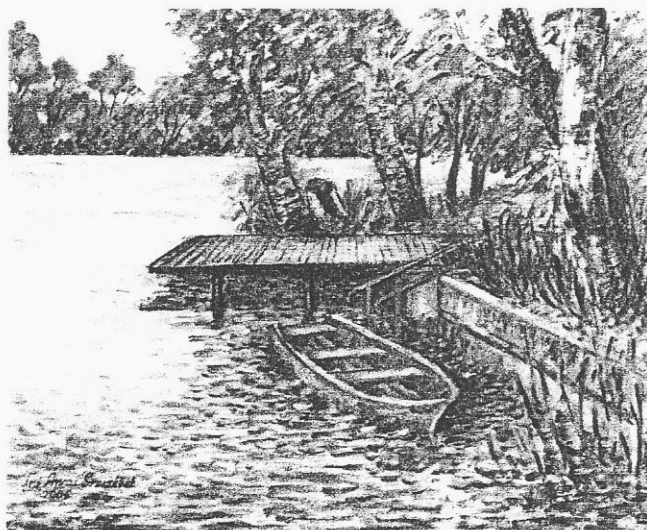
Fehérné Gádori Melinda:
Bolza-kastély

Ramsay Gabriella:
Szarvak

Táboriné Ugray Klára:
Tengerpart

Tóthné Árvai Erzsébet
Csónak a Körösön

MEGHÍVÓ

2006. július 13-án csütörtökön 15^h-kor

SZERETETTEL VÁRJUK A
A VASAS KÉPZŐMŰVÉSZEK SZARVASI
ALKOTÓTELEPÉNEK

SZARVAS TÁJKÉPEK

CÍMŰ

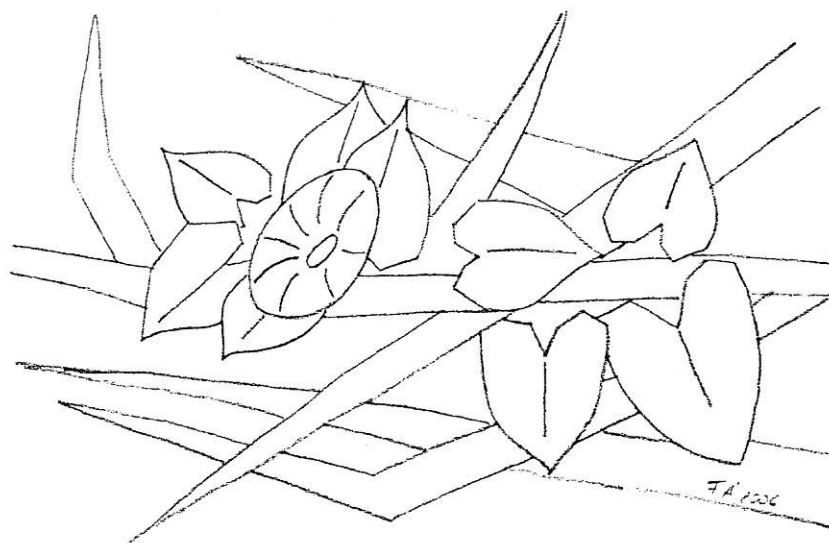
KYÁLLÍTÁSRA

CÍM: SZARVAS, TESSEDIK SÁMUEL MŰZEUM
VAJDA PÉTER U. 1

NYITVA: csütörtök: 15^h-16^h-ig, péntek: 10^h-14^h-ig

2006. évi alkotótábor résztvevői

Név	Lakcím	Lakás tel.	Mobiltel.
B. Kakas Gizella			
Bogácsné Kis Katalin			
Dankházi János			
Demeterné Vacsi Mária			
Fehérné Gádori Melinda			
Feyér Mária			
Frey Ági			
Kepes Lászlóné Deák Margit			
Kotró László			
Kovácsné Bakos Veronika			
Lajkóné Nagy Mária			
Mayer Irén			
Mészáros Edit			
Nagyné Koncz Éva			
Nimsz Kati			
Papp Cecília			
Ramsay Gabriella			
Rudas Judit			
Szakács Barna			
Táboriné Ugray Klára			
Tóthné Árvai Erzsébet			
Veres Mari			
Zsemberi Ramóna			
Buna Konstantin			
Keresztes János			
Závodszy Zoltánné			

Frey Ági: Kompozíció

Papp Cecília rajza

Köszönetet mondunk az anyagi és erkölcsi támogatásért

a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek,
a Vasas Művészegyüttes Alapítványnak,
a Tessedik Sámuel Főiskola Mezőgazdasági, Víz- és Környezetgazdálkodási Karának,
a Tessedik Sámuel Főiskola Kollégiumának,
a Tessedik Sámuel Múzeumnak.

Köszönetet mondunk továbbá

a tábor megszervezéséért, a helyi segítségért Závodszy Zoltánné Melindának,
a Vasas Művészegyüttes Alapítvány igazgatójának,
Dr. Bukovinszky Lászlónak, a főiskola főigazgatójának,
Dr. Szabolcsik Katalinnak, a kollégium igazgatójának,
Roszik Zoltánnak, a múzeum igazgatójának,
és a fenti intézmények minden munkatársának a szíves segítségért,
Buna Konstantin festőművész-tanárnak, a tábor művészeti vezetőjének,
Keresztes Jánosnak, a Vasas Szakszervezeti Szövetség kulturális vezető szakértőjének,
Demeter István hajóskapitánynak a feledhetetlen kirándulásért
és végül, de nem utolsósorban az alkotóknak a gyönyörű festményekért és az élményteli táborért.